

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
2240-03

meddelad i Stockholm den 14 mars 2008

KLAGANDE

Skatteverket 171 94 Solna

MOTPART

Telge (i Södertälje) AB, 556307-6867

Ombud

AA

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrättens i Stockholm dom den 6 mars 2003 i mål nr 7738-2000
(bilaga)

SAKEN

Inkomsttaxering 1996

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att Telge (i Södertälje) AB ska vägras avdrag för den aktuella engångsersättningen och anför bl.a. följande. Eftersom det i detta fall är fråga om en förvärvad rättighet bör engångsbeloppet ses som anskaffningsutgift som i princip ska hanteras inom ramen för bestämmelserna om värdeminskningssavdrag. I rättspraxis har avdrag inte medgivits för utgifter för icke tidsbegränsade rättigheter. Bolagets och kommunens gemensamma avsikt är att bolaget ska bedriva verksamheten inom energiområdet till nytta för kommunen. Bolaget ska i den verksamheten ha rätt att bibehålla befintliga anläggningar och uppföra nya anläggningar på kommunens mark. Det finns inget som tyder på att bolaget och kommunen har önskat att verksamheten ska upphöra i och med att avtalet löper ut den 31 december 2012. Det får dessutom anses vara ett ekonomiskt orealistiskt alternativ för bolaget och därmed kommunen att ta bort alla anläggningar från kommunens mark och uppföra dem på annan mark (jfr RÅ 1987 ref. 166).

Bolaget bestrider bifall till Skatteverkets överklagande och yrkar för egen del ersättning för sina kostnader i Regeringsrätten med sammanlagt 72 500 kr. Bolaget anför bl.a. följande. Det kan konstateras att det finns en mängd tidsbegränsade avtal av olika slag som av olika skäl kan förväntas bli förlängda. Det vore inte rimligt om alla dessa avtal ur skattesynpunkt skulle betraktas som obegränsade i tiden. Det finns en klar och tydlig rättspraxis som anger när det är möjligt att frånga ett civilrättsligt giltigt avtal. Det är inte möjligt mot bakgrund av denna praxis att frånga nyttjanderättsavtalet. Avtalet har ingåtts på marknadsmissiga villkor och har under avtalstiden tillämpats i enlighet med sin lydelse.

Skatteverket har inget att erinra mot att bolaget beviljas ersättning för sina kostnader i Regeringsrätten.

Bokföringsnämnden (BFN) har i yttrande till Regeringsrätten anført följande.

Enligt BFN:s bedömning föreligger inte förutsättningar att redovisa utgiften för rätten att nyttja kommunens mark för bl.a. eldistribution som en tillgång med obegränsad livslängd i bolagets balansräkning. Nyttjanderättsavgiften ska enligt god redovisningssed fördelas linjärt över nyttjanderättsperioden.

BFN har som motivering till sitt yttrande anfört bl.a. följande.

Den första frågan är om den utgift bolaget har haft ska tas upp i balansräkningen som en tillgång med obegränsad livslängd. — Föremålet för Telge Energi AB:s verksamhet är enligt bolagsordningen bl.a. att bedriva energiproduktion och energidistribution inom områdena gas, el- och fjärrvärme m.m. För att kunna utöva denna verksamhet är bolaget beroende av att få nyttjanderätt till kommunens mark. Såvitt framgår av handlingarna så kan en rättighet att dra och underhålla ledningar m.m. avtalas utan att förfarandet sker enligt ledningsrättslagen. Av handlingarna framgår också att om bolaget förvärvat ledningsrätten enligt ledningsrättslagen så skulle det ha fått rätten på obegränsad tid. Bolaget har dock tecknat avtal med kommunen på 25 år om nyttjanderätten till marken. — Av handlingarna i målet framgår inte vad som gäller vid avtalsperiodens slut. BFN gör bedömningen att bolaget befinner sig i samma situation som innan avtalet tecknades. Antingen kan bolaget teckna ett nytt avtal för en viss tid eller så får det begära ledningsrätt enligt ledningsrättslagen. En ledningsrätt enligt ledningsrättslagen medför en intrångsersättning. BFN kan inte av handlingarna utläsa att det skulle finnas en tillgång vid avtalsperiodens slut som är av så väsentligt värde för bolaget under kommande år att den får tas upp i bolagets balansräkning. — Svaret på den första frågan är därför att det enligt BFN:s bedömning inte föreligger förutsättningar att redovisa utgiften som en tillgång med obegränsad livslängd i bolagets balansräkning. — Den återstående frågan är då hur utgiften ska kostnadsföras. — Det saknas i svensk rätt särskilda lagbestämmelser om redovisning av nyttjanderättsavtal. Frågan får därför besvaras med beaktande av allmänna redovisningsprinciper. — Av god redovisningssed följer att en periods intäkter ställs mot periodens kostnader (matchning). En linjär fördelning av nyttjanderättsavgiften över nyttjanderätsperioden leder normalt till att kostnaden för att nyttja tillgången fördelas i proportion till den nytta som erhålls. Omständigheterna i målet talar inte för någon annan fördelning. — Enligt BFN:s bedömning ska nyttjanderättsavgiften därför fördelas linjärt över nyttjanderätsperioden.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Enligt 24 § kommunalskattelagen (1928:370), KL, samt punkt 1 tredje stycket av anvisningarna till samma paragraf gäller följande. Inkomst av näringsverksamhet beräknas enligt bokföringsmässiga grunder i den mån dessa inte strider mot andra bestämmelser i lagen. Vid inkomstberäkningen ska en inkomst anses ha åtnjutits under det år då den enligt god redovisningssed bör tas upp som intäkt i räkenskaperna. Detsamma gäller i fråga om utgifter. Motsvarande bestämmelse finns numera i 14 kap. 2 § inkomstskattelagen (1999:1229).

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande. Bolaget har träffat avtal med Södertälje kommun om nyttjanderätt till kommunens mark för bolagets befintliga och under avtalstiden tillkommande anläggningar, med vissa undantag. Avtalet gäller under 25 år och för nyttjanderätten ska bolaget betala en engångsersättning på 48 miljoner kronor.

Bolaget har i sina räkenskaper periodiserat engångserättningen över avtalets löptid. Frågan i målet är om bolaget har rätt till avdrag med samma belopp.

I målet har inte framkommit annat än att avtalet avser en i tiden begränsad nyttjanderätt till kommunens mark. Av 24 § KL samt punkt 1 tredje stycket av anvisningarna till samma paragraf följer att bolaget har rätt till det yrkade avdraget om den periodisering som gjorts är förenlig med god redovisningssed. BFN har funnit att så är fallet. Regeringsrätten gör samma bedömning (jfr också RÅ 2002 ref. 84). Skatteverkets överklagande ska därför avslås.

Bolaget ska beviljas ersättning för sina kostnader i Regeringsrätten med 72 500 kr.

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten avslår överklagandet.

Regeringsrätten beviljar Telge (i Södertälje) AB ersättning för sina kostnader i målet med 72 500 kr.

Kjerstin Nordborg

Eskil Nord

Annika Brickman

Margit Knutsson

Kristina Ståhl

Henric Dunnington
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd I

Föredraget 2008-02-27